Temps de Flors o de miralls?

«Més flors, menys pseudoart, més equilibri, més qualitat, més convivència, més control, més ajudes, més Temps de Flors!»

Temps de Flors ha perdut, enguany, la icona del festival. Les escales de la Catedral no tenen flor, ni una margarida (amb tot el respecte per aquesta flor tan senzilla però bella). En el seu lloc, milers de visitants s´emportaran a casa, i escamparan arreu, la postal d´unes escales plenes de miralls que ningú no sap què representen ni quina relació tenen amb el festival de les flors, que enlluernen amb el sol de la posta i impedeixen d´admirar l´imponent edifici, icona sublim de Girona.

No passaria res si només fos aquesta «anècdota» puntual i temporal, però no és així. Un recorregut més detallat ens ha refermat en el convenciment que Temps de Flors ha recuperat temps passats, models anteriors, que volíem superats. L´edició d´enguany ens recorda massa als últims anys de l´etapa socialista, quan es confonia Temps de Flors amb una manifestació pseudo- artística on tot tenia cabuda!

Instal·lacions rocambolesques que ningú no sap a què treuen cap, plàstics i més plàstics, miralls, filferros, paper, cartró, i fustes, muntatges audiovisuals on la creativitat de l´artista ho justifica tot, i un tuf d´orientalisme que a algú deu interessar d´explotar, en detriment de la nostra cultura occidental. I les flors ? on són les flors?

Pareu l´orella dels visitants, que són la veritable raó i fonament del festival. Tothom vol que Girona sigui la ciutat de les flors, i això és el que hem venut, i ara sembla que amb no gaire credibilitat.

El projecte encetat el 2012 no anava en aquesta direcció. Aquell projecte està enterrat en el calaix de la burocràcia administrativa i de la ineficiència política. Vam apostar per reforçar la coordinació entre l´Ajuntament i les associacions de voluntaris, veritables artífexs any rere any d´un festival que, sense ells, no seria possible. Mai no els ho agrairem del tot.

Però darrere dels voluntaris de Temps de Flors hi ha d´haver un govern que tingui les coses clares, que faciliti i no dificulti, que coordini, que hi posi recursos, que faci costat, que vetlli per la convivència, l´equilibri, la sostenibilitat de la manifestació cultural més multitudinària i internacional de la ciutat.

És important vetllar per l´equilibri entre ciutadans i visitants, per la promoció adreçada a un turisme de valor

afegit, per la introducció de mecanismes de control i fluxos de visitants que vagin més enllà de posar tanques de ferro als carrers, per les noves tecnologies i els massmedia, per estendre el festival a carrers, jardins i rotondes de tota la ciutat...

Aquesta edició, en canvi, repeteix mimèticament l´anterior i viu de la renda d´un projecte que tenia una raó de ser, una direcció clara que s´ha desvirtuat. En comptes d´això, s´explota l´empenta d´aquelles edicions que, agradi o no, van suposar un salt qualitatiu i quantitatiu sense precedents, una història d´èxit, malgrat que els pesi a alguns.

Dos paradigmes dels projectes diferents que contraposem: a una banda l´absurditat de les escales de la Catedral, la bogeria desmesurada del pont de Sant Agustí o la incomprensible cisterna de Torre Gironella (sense flors, sense flors, sense cap flor); de l´altra l´exquisidesa dels muntatges de l´església del Carme, del claustre de Sant Pere de Galligants, dels soterranis de la Catedral o d´alguna sala dels Banys Àrabs.

I és que el visitant de Temps de Flors se sent atret per les flors, per un festival que proclami valor afegit, creativitat, innovació i sostenibilitat. Més flors, menys pseudoart, més equilibri, més qualitat, més convivència, més control, més ajudes, més Temps de Flors!

No és Temps de miralls. És Temps de Flors !

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/05/18/temps-flors-miralls/846862.html?utm_source=rss